

Je k ammer i h ug ein g ng da kamraten min, kal solberg
  je, gikk p  skula, vi st ppet i et hus   borde  ss sj lve,
  s  hadde vi k mmi att seint om natte ein kv ll.   s  va je
kje   s  ville je s va   han drev   badre mei s  itte jei v kk
s va   je fert ld n tre gonger at n sku slutte.   han slutte
itte, s  gr bbe je n i skr ve,   s  drog je t ll alt je va kar,om,
  han skrek s  f lt, s  gamle kj ringa som vi st ppe hos, sto
opp   s  k m ~~k kk kk kk ~~ romme   s  var a sint. Mannen hennes va
ganske d li   undres p  h  vi dreiv m  m .   da visst itte je
h  je sku sea   s  sa je at kamraten min ha f tt t nnv rken.
  da syntes ho vont i n  ,   da jikk a etter m desiner   bomull
  salve   alt s m var.   s  duppa a ^{?n van} neri  il  v klovs
  s  hadde inni kj ften p  n   s  rubba a salve utap    s 
sto a d r en f m f nten eller tjuge mennut   s  spor a etter
om d  vart b re. Da sa n d  at d  va  lrait.   da ho jikk ut att,
s  spytte n alt sammen p  g lve   s  la n s 't ll   s va.